

การใช้นิทานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร

* นางสาวอรินทร เหล่าทอง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) พัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทาน เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 347 คน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 48 คน ซึ่งใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) จาก 8 ห้องเรียนได้มา 2 ห้องเรียนคือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 48 คน และใช้วิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) โดยการจับสลาก ผลที่ได้คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการทดลองและเครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล ดังนี้ 1. เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ได้แก่ นิทาน เรื่อง การสร้างคำ และแผนการจัดการเรียนรู้เรื่องการสร้างคำ สำหรับกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม 2. เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูล ได้แก่ แบบทดสอบเรื่องการสร้างคำ ซึ่งมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบเลือกตอบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

สถิติที่ใช้วิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและทดสอบ สมมติฐาน ด้วย t-test (dependent) ผลการวิจัยพบว่า นิทานเรื่อง การสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้น มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ มีค่าประสิทธิภาพ เท่ากับ 78.75/79.44 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.1

* นักศึกษาระดับบัณฑิตศึกษา สาขาานวัตกรรมหลักสูตรและการจัดการเรียนรู้

คำสำคัญ

นิทาน, , ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

บทนำ

ภาษาไทยเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการติดต่อสื่อสารของคนไทยเพื่อสร้างความเข้าใจต่อกัน ในฐานะคนไทยจึงจำเป็นต้องอย่างยิ่งที่ต้องทำความเข้าใจ ศึกษาหลักภาษาไทยให้เข้าใจอย่างถ่องแท้ และฝึกฝนให้เกิดทักษะทั้งด้านการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน เพื่อนำไปใช้ในการสื่อสาร การแสวงหาความรู้ และการสร้างไว้ซึ่งความเป็นชาติไทย ภาษาไทยเป็นกุญแจดอกสำคัญที่จะเปิดประตูไปสู่การเรียนรู้วิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี ภาษาไทยเป็นสื่อของการเรียนรู้และเป็นเครื่องมือในการแสดงความคิดเห็นของคน ภาษาไทยเป็นประโยชน์แก่เด็กในเวลาเรียนวิชาต่าง ๆ และเป็นประโยชน์แก่ผู้ใหญ่ในการทำมาหากิน ที่สำคัญที่สุดเป็นเครื่องมือในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง และวัฒนธรรมของประเทศ (ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์, 2542: 5) ซึ่งสอดคล้องกับพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มาตรา 6 ความว่า “การจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญาความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรมและวัฒนธรรมในการดำรงชีวิต สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข” (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ, 2551 : 16)

กระทรวงศึกษาธิการ ได้กำหนดให้วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่นักเรียนทุกคนต้องเรียนและต้องสอบให้ได้ จึงกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน

พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย โดยกำหนดสาระและมาตรฐานการเรียนรู้ไว้ 5 สาระ ได้แก่ สาระที่ 1 การอ่าน สาระที่ 2 การเขียน สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย และสาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม โดยสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลังของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษาและรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ (กระทรวงศึกษาธิการ, สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา, 2551: 53)

ในการจัดการเรียนการสอนรายวิชาภาษาไทย ในปีการศึกษา 2560 ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร (งานวัดผลโรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔, 2560) ที่ผ่านมา พบว่านักเรียนส่วนใหญ่ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเกี่ยวกับความสามารถในการใช้ภาษาไทยอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำเนื่องจากนักเรียนไม่เห็นความสำคัญและความจำเป็นที่ต้องเรียนวิชาภาษาไทย โดยเฉพาะสาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย เป็นสาระที่มีเนื้อหาค่อนข้างมาก จึงทำให้นักเรียนเบื่อหน่ายและรู้สึกว่าการใช้ภาษาไทยเป็นเรื่องยาก นอกจากนี้การจัดการเรียนการสอนของครูไม่มีสื่อที่สร้างความสนใจในการเรียน และในเนื้อหาวิชาเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย นักเรียน ยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับความหมายของคำ วิธีการสร้างคำ ซึ่งการเรียนหลักภาษาไทยต้องอาศัยความเข้าใจในหลักการสร้างคำแต่ละประเภทจึงจะสามารถใช้คำได้อย่างถูกต้องตามหลักภาษา ตรงตามตัวชี้วัดและสาระการเรียนรู้ ซึ่งกำหนดไว้ในหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 ระบุให้นักเรียนเรียนเรื่องการสร้างคำในภาษาไทย เกี่ยวกับพยางค์ คำมูล คำประสม คำซ้ำ และคำซ้อน นับว่าเป็นความรู้พื้นฐานที่จะนำไปใช้ในการเรียนขั้นสูงต่อไป

การจัดกิจกรรมการเรียนการสอนโดยการใช้สื่อซึ่งเป็นองค์ประกอบสำคัญในการพัฒนาทักษะทางภาษา ซึ่งมีผู้เสนอแนะสื่อการเรียนรู้ที่หลากหลายสื่อการเรียนรู้เป็นเครื่องมือการเรียนรู้ทำหน้าที่ถ่ายทอดความรู้ ความเข้าใจ ความรู้สึก เพิ่มพูนทักษะและประสบการณ์ สร้างสถานการณ์การเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน กระตุ้นให้เกิดการพัฒนาศักยภาพทางการคิด ได้แก่ การคิดสร้างสรรค์ การคิดอย่างมีวิจารณญาณ

ตลอดจนสร้างเสริมคุณธรรม จริยธรรมและค่านิยมให้แก่ผู้เรียน (กระทรวงศึกษาธิการ, 2545 : 64) ผู้วิจัยจึงเห็นว่า การนำนวัตกรรมทางการศึกษามาใช้ในการจัดการเรียนรู้และพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่องการสร้างคำ จะสามารถทำให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้เข้าใจและสนใจในบทเรียนได้ดียิ่งขึ้น

นิทานนับเป็นวรรณกรรมสำหรับเด็ก การนำนิทานมาใช้ประกอบการสอนเป็นกิจกรรมการเรียนรู้ภาษาที่นักเรียนชอบมากกิจกรรมหนึ่ง อีกทั้งทำให้เกิดแรงจูงใจในการเรียน เพราะนิทานมีความสำคัญที่เนื้อเรื่องมีโครงสร้างที่เป็นเหตุผล บุรณาการทางภาษา มีความสัมพันธ์ของเหตุการณ์ มีลำดับเรื่องราวที่ทำให้ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงความหมายและจินตนาการเข้าด้วยกัน นิทานเหมาะกับผู้เรียนทุกวัย ทุกภาษา และทุกระดับความสามารถ (สุมนทนา ตันเจริญ 2534 : 337) การสร้างนิทานต้องวัตถุประสงค์เฉพาะเป็นกรอบในการสร้างนิทาน เนื้อหานิทานที่สร้างขึ้นมีความชัดเจนตามวัตถุประสงค์ มีความเหมาะสม และตรงกับความสนใจของผู้เรียน การเขียนนิทานเป็นเรื่องของจินตนาการ ผู้เขียนจะต้องมีศิลปะในการเขียนเพื่อให้ความสนุกสนาน ปลูกฝังคุณธรรม คติแง่คิดมุมมองต่าง ๆ แก่ผู้อ่าน ดังนั้น การเขียนนิทานจะต้องมีศิลปะในการเขียน นิทานจึงจะสนุก ได้คติธรรมข้อคิดเกี่ยวกับชีวิต สังคมวัฒนธรรมในท้องถิ่น เป็นคุณค่าสำคัญที่ผู้อ่านจะได้รับ นิทานจึงเป็นวรรณกรรมสร้างสรรค์ที่ควรศึกษา (อานนท์ ภาคมาลี, 2560 : ออนไลน์)

จากที่ได้กล่าวมานั้นทำให้ผู้ศึกษาสนใจที่จะพัฒนาหนังสือนิทาน เรื่อง การสร้างคำ สำหรับใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ระหว่างกลุ่มนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานและกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนาและหาประสิทธิภาพของหนังสือนิทานเรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80

2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ระหว่างกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานกับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

สมมติฐานการวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้แบบปกติ

ขอบเขตการวิจัย

เนื้อหาวิชาที่ใช้ในการวิจัย

การใช้นิทานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ นี้ มีเนื้อหาครอบคลุม 5 เรื่อง คือ พยางค์ คำมูล คำประสม คำซ้ำ และคำซ้อน

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้คือของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 8 ห้อง รวมเป็นนักเรียน 345 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 347 คน จำนวน 2 ห้อง ได้แก่ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 จำนวน 48 คน และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 จำนวน 48 คน ได้มาโดยวิธีสุ่มอย่างง่าย (Simple Random Sampling) ในการศึกษาครั้งนี้ นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/4 เป็นกลุ่มทดลอง และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2/6 เป็นนักเรียนกลุ่มควบคุม

ตัวแปรที่ต้องการศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ เป็นการจัดการเรียนรู้ 2 แบบ ได้แก่

1.1 การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน

1.2 การจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีปกติ

2. ตัวแปรตาม

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔

ระยะเวลาในการทดลอง

ผู้วิจัยดำเนินการศึกษาในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 โดยใช้เวลาในการจัดการเรียนรู้ทั้งสิ้น 10 คาบ คาบละ 50 นาที โดยผู้วิจัยเป็นผู้จัดการเรียนรู้ด้วยตนเอง

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นิทาน หมายถึง นวัตกรรมทางการศึกษาที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นเพื่อใช้จัดการเรียนรู้ เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ปีการศึกษา 2561 จำนวน 5 เล่ม

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ซึ่งวัดได้จากแบบทดสอบเรื่องการสร้างคำ ผู้วิจัยสร้างขึ้นมีลักษณะเป็นข้อสอบแบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ

3. แผนการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อใช้จัดการเรียนการสอนนักเรียนในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ทุกห้อง

4. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน หมายถึง แผนการจัดการเรียนรู้ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้นเพื่อจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทาน เรื่อง การสร้างคำ ที่ผู้วิจัยจัดทำขึ้น

5. ประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 หมายความว่าดังนี้

เกณฑ์ 80 ตัวแรก หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำแบบฝึกหัดท้ายบทเรียนแต่ละบท

เกณฑ์ 80 ตัวหลัง หมายถึง ร้อยละของคะแนนเฉลี่ยของนักเรียนทั้งกลุ่มที่ได้จากการทำแบบทดสอบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการสร้างคำ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยเรื่องการใช้นิทานเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง การสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 2 กรุงเทพมหานคร สามารถ อภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นิทานเรื่องการสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น มีค่าประสิทธิภาพเท่ากับ 78.75/79.44 เป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนดไว้คือเกณฑ์ 80/80 ทั้งนี้เนื่องมาจาก

1.1 ผู้วิจัยได้ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้และตัวชี้วัด กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 แล้วจึงนำมากำหนดเป็นจุดประสงค์การเรียนรู้ของนิทานแต่ละเล่ม สอดคล้องกับที่ เกริก ยूनพันธ์ (2539, หน้า 68) ได้กล่าวถึงหลักในการเขียนหนังสือสำหรับเด็ก ต้องมีลักษณะการเขียนที่ดีเพื่อให้ผู้เรียนสนใจและอยากอ่าน เนื้อหาต้องมีสาระ ขนาดตัวอักษร สำนวนภาษาเข้าใจง่ายเหมาะสมกับวัย รูปภาพมีสีสันน่าสนใจและอยากอ่าน

1.2 ในการออกแบบและสร้างนิทานในครั้งนี้ผู้วิจัยได้ศึกษา

แนวคิด ทฤษฎี ตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ทำให้แบบฝึกทักษะที่สร้างขึ้นมีองค์ประกอบที่ถูกต้องและมีความเหมาะสมกับนักเรียน ทั้งในด้าน รูปแบบและเนื้อหา ส่งผลให้มีประสิทธิภาพตรงตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ สอดคล้องกับคำกล่าวของ จิววรรณคูหาภินันท์ (2527, หน้า 12-21) ซึ่งได้สรุปไว้ว่าการสร้างหนังสือสำหรับเด็กต้องสร้างเป็นลำดับขั้นตอน เป็นการปฏิบัติที่มีแบบแผน ทั้งยังเป็นการสร้างวินัยให้กับตนเองอีกด้วย และต้องศึกษาข้อมูลจากงานเอกสารและแหล่งต่าง ๆ หลาย ๆ แหล่ง เพื่อจะได้นำความรู้และประสบการณ์ มาเป็นแนวทางสำหรับพัฒนาหนังสือให้ได้หนังสือที่มีคุณภาพและน่าสนใจ

2. ผลการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทยเรื่องการสร้างคำ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนบดินทรเดชา (สิงห์ สิงหเสนี) ๔ ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานสูงกว่านักเรียนกลุ่มที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยวิธีปกติ ทั้งนี้เนื่องมาจากนิทานเป็นนวัตกรรมที่ช่วยพัฒนาทักษะของนักเรียนดังปมปลา ร่วมสุข

(2557 : 1-4) ที่ว่าการสร้างสื่อนิทานให้มีประสิทธิภาพนั้นต้องมีการกำหนดวัตถุประสงค์ในการสร้างอย่างชัดเจนและการศึกษาข้อมูลเพื่อสร้างเนื้อหาภาษารูปเล่มภาพประกอบคู่มือในการเล่านิทานรวมถึง การใช้เทคนิคเพื่อให้นิทานมีความน่าสนใจได้แก่การสร้างนิทานสองเรื่องโดยให้ตัวละครมีความแตกต่างกันแบบคู่ตรงข้ามการจูงใจโดยใช้ความกลัวรวมถึงการใส่เนื้อหาที่ทำให้เด็กมีส่วนร่วม เช่น เสียงร้องของตัวละครสามารถ กระตุ้นความสนใจได้เป็นอย่างดี ทำให้นักเรียนจดจำบทเรียนได้ง่ายและเป็นความทรงจำที่ยาวนาน ส่งผลให้มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้นได้

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะเพื่อนำไปใช้

1. การจัดการเรียนรู้โดยใช้หนังสือนิทานควรชี้แจงและแนะนำวิธีการใช้แก่นักเรียนก่อนใช้
2. การสร้างหนังสือนิทานขึ้นมาควรสร้างเพื่อใช้กับนักเรียนทุกคน ให้นักเรียนได้มีหนังสือนิทานครบถ้วน เพื่อที่จะสามารถนำกลับไปทบทวนได้สะดวกยิ่งขึ้น
3. ครูควรใช้เทคนิคดึงดูดความสนใจก่อนการสอน เพื่อสร้างแรงจูงใจในการเรียน สร้างบรรยากาศที่สนุกสนาน ไม่ควรมุ่งเน้นประเมินคะแนนจากการทำแบบฝึกทักษะเป็นหลัก เพราะอาจจะสร้างบรรยากาศที่ตึงเครียดให้กับนักเรียนได้

ข้อเสนอแนะสำหรับการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการหนังสือนิทานอาจจะมีการพัฒนาจากรูปแบบ 2 มิติ ให้เป็น 3 มิติ โดยนำเทคโนโลยีเข้ามาพัฒนาให้น่าสนใจมากยิ่งขึ้น
2. ควรเพิ่มเติมนวัตกรรม เช่น การนำเสนอหนังสือนิทานในรูปแบบของหนังสือออนไลน์
3. ควรเพิ่มคุณภาพในการจัดการเรียนการสอนของครูให้ครอบคลุมทุกด้าน เช่น ด้านการสร้างกิจกรรมดึงดูดความสนใจก่อนการเรียน การสรุปการเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงให้เป็นรูปธรรมยิ่งขึ้น

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ. (2545). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- _____. (2551). **พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2552 (แก้ไขเพิ่มเติมฉบับ2) พ.ศ. 2545**. กรุงเทพฯ : อักษรไทย.
- _____. (2551). **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พ.ศ. 2551**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภาลาดพร้าว.
- เกริก ยุ้นพันธ์ (2539. (2513). **คู่มือในการสอนแบบทดสอบมาตรฐานชุดภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 7**. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- นภาพร สิงห์ตัด. (2551). **ระเบียบวิธีทางการวิจัย**. กรุงเทพฯ : ม.ป.พ.
- นุชรินทร์ ภิญโญ . (2555). **การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้กลวิธีการอ่านแบบร่วมมือ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3**. ปริญญาโท กศ.ม. ขอนแก่น : บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยขอนแก่น. อัดสำเนา.
- เนาวรัตน์ อินทรประสิทธิ์ และอาคม สระบัว. (2555). **การใช้กิจกรรมเพลงภาษาอังกฤษเพื่อส่งเสริมการออกเสียงต่อเนื่อกันในภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- ฉวีวรรณ คูหาภินันท์. (2556). **การใช้นิทาน เพลง ในการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 / 2โรงเรียนอนุบาลน้องหญิง สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาอุบลราชธานี เขต 2 : อุบลราชธานี**. อัดสำเนา.
- พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2542 (2546) กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์คุรุสภา.
- พุด โสภวงศ์. (2537). **หนังสือสาระการเรียนรู้พื้นฐาน กลุ่มสาระภาษาไทยมัธยมศึกษาปีที่ 1**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- พระยาอุปทิศศิลปสาร. (2535). **หลักภาษาไทย (อักษรวิธี วจีภาค วากยสัมพันธ์ ฉันทลักษณ์)**. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช.
- ยุณีย์ กอนพ่วง. (2553). **การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการวิเคราะห์ชนิดของคำจากนิทานสำหรับนักเรียน ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนบวรนิเวศ กรุงเทพมหานคร**. กรุงเทพฯ : อัดสำเนา.
- วันเพ็ญ เทพโสภะ. (2546). **หลักภาษาไทย : ฉบับนักเรียนนักศึกษา**. กรุงเทพฯ : พัฒนาศึกษา.
- วาโร เฟิงสวัสดิ์. (2546). **การวิจัยในชั้นเรียน**. กรุงเทพฯ : สุริยาสาส์.
- ศศิธร เวียงวะลัย. (2551). **การจัดการเรียนรู้ภาษาไทย เรื่องการสร้างคำ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบกลุ่มร่วมมือ ประกอบบทเรียนสำเร็จรูปแบบเส้นตรง**. รายงานการค้นคว้าอิสระ กศ.ม. มหาสารคาม : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.
- ศุภลักษณ์ จันทรวงศ์. (๒๕๕๖). **การพัฒนาชุดการเรียนรู้ด้วยตนเองวิชาภาษาไทย เรื่องการสร้างคำ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษา**. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.

ศรีบั้งอร จุ้ยศิริ. (2550). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความสนใจในวิชาภาษาไทย
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่เรียนวรรณคดีไทยโดยใช้เพลงประกอบการสอนกับ
การสอนแบบปกติ. กรุงเทพฯ : วิทยานิพนธ์ปริญญาโท มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
ประสานมิตร.